

Nr 16.

Av herr **Rooth**, om skrivelse till Konungen med begäran om förslag till höjning av manlig folkskollärares pensionsålder.

Enligt kungl. kungörelsen den 6 december 1918 utgör pensionsåldern för manliga lärare vid kommunal mellanskola 65 levnadsår och för varje annan lärare 60 levnadsår. Pensionsåldern för lärare vid de allmänna läroverken är bestämd till 65 levnadsår och för de flesta civila befattningshavare utgör pensionsåldern 67 levnadsår. Inom riket finnas omkring 7000 manliga folkskollärare, som huvudsakligen avlönas av statsmedel. Det måste vara för staten angeläget att denna högst betydande arbetskraft utnyttjas i full utsträckning. För vinnande av detta ändamål torde det kunna ifrågasättas, att pensionsåldern för manlig folkskollärare höjes till 65 levnadsår. Med hänsyn till den långa tid folkskollärarna äro tjänstefria, lär en utsträckt pensionsålder icke kunna anses oberättigad, och för lärarna själva får det väl betraktas såsom en förmån att få stå kvar i tjänsten ytterligare fem år. Erfarenheten har visat, att en mängd pensionerade folkskollärare under en följd av år på ett tillfredställande sätt såsom vikarier uppehållit ordinarie lärartjänster.

Jag tillåter mig vördsammast hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte, efter verkställd utredning, till riksdagen inkomma med förslag till höjning av manlig folkskollärares pensionsålder till 65 levnadsår.

Stockholm den 18 januari 1923.

Axel Rooth.
